

Škovránok

2/2006-2007
Ročník: IX.

Začiatok jedného príbehu je koniec druhého

Niečo sa končí a niečo začína. Ani som si neuvedomila, ako sa ma obsah tejto vety týka. V prvej triede nás hodili do potoka učenia, aby nás jeho prúd unášal ďalej a ďalej do ďalších ročníkov. Na začiatku to bol iba malý pramienok, ktorý sa rokmi rozširoval do veľkej rieky našich vedomostí. Teraz sa nachádzame na križovatke života, ktorá sa vlieva do mora nových študentských možností. Keď dospejeme, môžeme si trúfnuť aj na nebezpečné zákutia nekonečného oceánu života.

Najviac znamená fráza „koniec roka“ pre nás, najstarších žiakov ZŠ. My deviataci sa čoskoro rozlúčime so školou, v ktorej sme strávili spolu deväť rokov. Čaká nás rozlúčka so spolužiakmi, s ktorými je späté naše detstvo. Ale určite sme sa cez posledný rok nenudili. Príprava na monitor si žiadala nejaký ten výkon žiaka a pozornosť učeniu. Stresy kvôli výberu na stredné školy tiež dali zabráť. „Pohodovejšie“ typy asi ani neregistrovali, že na budúci rok sa ocitnú v novom prostredí.

Význam tomuto roku môžu pripísať aj tí najmenší.

„Prváci - chudáci“ to majú všetko pred sebou. Ale čaká ich aj zábava, nové priateľstvá, ktoré teraz zväčša pre deviatakov končia. Budova školy má v sebe toľko príbehov. Stále do nej niekto prichádza a niekto odchádza. Určite sa musí raz niečo začať a potom skončiť. Takýto kolobeh tu na Zemi platí a niekto sa s tým vie vyrovnávať lepšie ako iný.

Dôkazom, že keď človek ponamáha svoje mozgové bunky vzíde z toho niečo dobré, je aj tento časopis. Týmto sa s vami lúčim a dúfam, že sa vám tento časopis bude páčiť.

Lívia Hrehorovská, 9.b

Naše literárne talenty

Starý rak a pijavica (bájka)

V jednom malom krištáľovo-čistom potôčiku žil starý rak. Raz tade prechádzala pijavica. Keď uvidela raka, ako znudene leží na skale, prihovorila sa mu: „Hm, dobré popoludnie, priateľko! Čože tu len tak sedíš a nič nerobíš?“ Rak pootvoril jedno oko a odvetil: „Nuž, čo by som mal? Starý som, znudený svojím životom. A okrem toho, aj tak sa tu nič nedá robiť!“ Pijavica sa pousmiala.

„Nuž, tak pod' so mnou na Bahná. To je také jazierko, moje rodisko. Stavím sa, že sa tam nudiť nebudeš. Je to tam fantastické, uvidíš! A oveľa krajšie. Vodné riasy, mnoho vecí, ktoré ľudia vyhodili, hrnce a čižmy ti poskytnú perfektný úkryt pred horúcim slnkom. A navyše, budeš mať oveľa viac kamošov, ako tu!“

Rak neuvedomiac si prípadné nebezpečenstvo, súhlasil. A tak cestovali mnoho dní až tam, kde sa malý potôčik vlieva do rieky. Keď do nej vplávali, rak od strachu zamrzol. No na návrat sa nedalo ani pomyslieť. Všetko, čo videl bolo iba mäkké mazľavé blato, ktoré ho išlo zadusiť.

Vtom ho riasa obrátená okolo jeho nôžky stiahla pod vodu. Rak zápasil, ako len mohol, aby sa dostal nad hladinu, no nakoniec boj prehral. Nakoniec ho našli ľudia, ako plával pri brehu, ale už mŕtvy...

Ponaučenie: „Nie je všetko zlato, čo sa blyští.“

Anna Pasminková, 6.b

Planéty

Sú planéty nádherné,
všetko my tam nájdeme.
Skaly i prach červený,
nášmu MARSu určený.
MERKÚR aj Slnka sa nadýcha,
veľká je tá jeho pýcha.
VENUŠA je plná plynu,
farby u nej celkom splynú.
Životom hoc nevyniká,
to za svoj plyn teraz pyká.
JUPITER je veľký zasa,
najväčší už celkom zdá sa.

Možno väčší SATURN, ale
prstence má veľmi malé.
URÁN, NEPTÚN, podobní sú sebe,
zvláštny pocit vyvolajú v tebe.
PLUTO ten náš najmenší,
stratil sa kdesi v diali,
k trpasličím planétam patrí,
od nás sa už vzdialil.
A naša ZEM krásna, sladká,
v nej živá je príroda, naša matka.

G. Krauszová, 6.b

Predstavujeme našich učiteľov

Meno: Andrea Gablovská

Vek: 24 rokov

Stav: slobodná

Film (herec/herečka):

Najoblúbenejší slovenskí herci sú Janko Króner a Maroš Kramár, zo zahraničných hercov Mel Gibson.

Kniha (spisovateľ):

Rada si prečítam knihy, ktoré ma niečím môžu obohatiť, napr. všetky príbehy od Bruna Ferrera sú úžasné, dobré na zamyslenie (viele odporúčam si tieto knihy prečítať), samozrejme ma zaujímajú knihy aj od iných autorov.

Hudba (interpret/žáner):

Nemám vyhradený žáner ani interpreta, rada si vypočujem príjemnú hudbu (techno nemusím)

Motto:

„Naše šťastie nespočíva vo veľkosti našich skutkov, ale vo veľkosti našej lásky“ (Johannes Tauler)

Vieme, že teraz učíte prvý rok. Ako sa vám zatiaľ páči toto povolanie?

Učiteľstvo je krásne povolanie, ale v dnešnej dobe aj veľmi náročné. Toto povolanie sa mi páči a rada by som ho vykonávala i naďalej. Veľmi by ma potešilo, keby vedomosti, ktoré žiaci nadobudnú na hodinách prírodopisu, využili pri uskutočnení svojich cieľov.

Chceli ste byť učiteľkou už od detstva?

Nie, nechcela som byť učiteľkou. Mojm snom bolo pracovať v nemocnici buď ako ošetrovatel'ka, alebo ako doktorka. No, osud ma zavial niekam inam. I napriek tomu som veľmi rada, že môžem učiť a odovzdávať svoje vedomosti ďalším generáciám.

Ktorá z tém na prírodopise ZŠ Vás najviac baví?

To sa nedá presne povedať, ktoré témy ma najviac zaujímajú na prírodopise. Z každej oblasti sa niečo zaujímavé nájde. Myslím si, že najdôležitejšie učivo z celého prírodopisu je biológia človeka, pretože každý z nás by mal poznať svoj organizmus. Preto siedmaci, učte sa poctivo ☺!

Čo Vás viedlo ku kombinácií prírodopisu a zemepisu?

Asi láska k prírode a k cestovaniu. Na vysokej škole som mala možnosť spoznať celé Slovensko. Organizovali sme výlety po rôznych miestach Slovenska, a až neskôr som zistila, že naša krajina je krásna a stojí za to lepšie ju spoznať. A čo ma viedlo k tejto kombinácii? Chcela som lepšie spoznať prírodu, čiže všetko, čo je okolo nás živé i neživé.

Čo sa Vám na našej škole páči najviac a čo najmenej?

Najviac sa mi páči, že v škole sú perfektné vzťahy medzi kolegami. Všetci si navzájom pomáhame a vždy stojíme pri sebe. V takom kolektíve je radosť učiť a pracovať. Som veľmi vdáčná nášmu „Nebeskému otcovi“ a samozrejme sestríčke riaditeľke, že môžem učiť na tejto škole. Na škole sa mi nepáči správanie niektorých žiakov, celková benevolentnosť k danému predmetu. Mám pocit, že niektorí žiaci si neuvedomujú, že všetci učiteľia chcú pre nich dobro a niečo ich naučiť, aby v budúcnosti mohli ľahšie uskutočňovať svoje sny. Pretože iba vzdelaný človek, môže toho veľa dosiahnuť.

Niečo na zasmiatie

Postaví sa zajačik pred zástrčku a pýta sa:

- A teba sem prasiatko, kto zamuroval?

Pýta sa jeden had druhého:

- Sme jedovatí?

- A prečo sa pýtaš?

- Lebo som si práve zahryzol do jazyka.

Anjel (fantasy poviedka)

Obloha sčernela a oblaky sa utiahli do šedivej monotónnej farby. Zmrákalo sa čoraz viac, blesky už dávno ustali. Dokonalé bezvetrie. Všade navôkol panovalo nepríjemné ticho. Bola úplná tma. Našťastie. Chvalabohu nebolo vidieť všetky tie hrôzy, ktoré teraz vytvárali spustošenú krajinu. Perfektný koniec sveta. Plač, nariekanie, zúfalé výkriky – všetko to utíchlo. Pán Boh svet umlčal. Aby nikto nevedel, ako v skutočnosti trpí. Po zemi sa povalovali bezvládne telá. Ľudia si nedovideli na ruku, ani keď si ňou zamávali tesne pred nosom (ak teda vôbec mohli, lebo mnohí sa nevládali ani pohnúť).

Vtom sa oblohou prehnal oslepujúci blesk. Ľudia sa od strachu strhli, div že neskolabovali. Počas toho krátkeho záblesku som videl ich vystrašené tváre. Človek by si pri pohľade na týchto zúbožených ľudí od hrôzy zakryl ústa. Žiaľ, ako som už spomínal – nemohol by ich uvidieť, ani keby strašne chcel. Tma bola tak hlboká, že keby ste si napríklad teraz zavreli oči, pripadalo by vám to ako tlmené svetlo oproti tejto temnote. Nemohli by ste s tým nič urobiť. Aj tá najvýkonnejšia žiarovka by vám v tejto situácii bola celkom nanič. Iba ak by ste si ňou mohli rozbiť hlavu, aby ste zapadli do kolektívu. Odpusťte mi, prosím, ten môj čierny humor. Vždy keď som začal s tým mojím sarkazmom a iróniou, tak sa mi spoľahlivo podarilo odohnať všetkých naokolo. Zvlášť, že práve v takejto bezradnej situácii mi napadla myšlienka humoru. Ani najväčší blázon celej planéty by sa v tejto chvíli nezasmial, ba dokonca by sa o to ani nebol pokúsil.

Mňa však v tejto chvíli trápilo niečo úplne iné. Mám to naozaj urobiť? Prísť a pomôcť im? Uvažoval som nad týmito ťažkými otázkami (teda som sa o to aspoň pokúšal) stále dokola. Nemôžem sa dopustiť ďalšej chyby, vírilo mi v myšlienkach. Čo ak ma Pán Boh potrestá? Už som toho postvárať veľa, verte mi. Nechcel som teda opäť sklamať. Vždy som dokonale vyčnieval spoza všetkých, nie však v tom najlepšom svetle. Asi mi teda budete rozumieť, prečo som sa tak obával, že ma Pán Boh za trest pošle na pozemské misie. Čosi otrasné. A povýšenie?! Toho sa asi nikdy nedočkám. Ja a anjel? Smiešne! Asi ste doteraz presne nepochopili, nad čím som vlastne uvažoval. Rozmýšľal som, či tým ľuďom jednoducho nepomôžem a neosvietim ich. Som totiž anjel, ako ste si už zrejme stihli všimnúť. Po mojom dlhom uvažovaní a zvažovaní však prišla taká chvíľa – jedna z mojich najodvážnejších momentiek. Odrazu mi bolo jedno, či sa budem naveky túlať po svete ako anjel, ktorý v nebi pohorel, alebo mi dokonca ani nevyhovelo, že ma vyhodila z Rádu Požehnaných. Stačilo mi len, aby znova zahrnelo a ja som opäť videl tie umučené tváre. Tá vlna ľútosti ma

paradoxne neľútostne stiahla so sebou, a tak som bol odovzdaný neuvážaným hrdinským činom na milosť i nemilosť. Už som nebol viac jedným z tých anjelov, ktorí sa silou mocou chceli čo najviac podobat' tým pozemským mníchom, ktorí viedli pasívne posvätný život v horúčkovitých modlitbách. Bol som ako šampión v neuvážanom boji, ktorý vie že zvíťazí, aj keď za cenu smrti. Ďalšie čakanie by bolo pre mňa skoro také utrpenie, ako pre tých ľudí tam dole.

Zletel som teda z nebies s takou noblesou a vznešenosťou, až som normálne počul ako všetci tam dole radostne plesajú. To mi bolo odmenou. Zostúpil som z nebies, pričom som sa snažil netváriť príliš namyslene, a verte, že to bolo naozaj ťažké. Zvyčajne mámam trému, už keď idem odpovedať z Presvätých artefaktov alebo z Významných anjelov, ale tu pred týmto davom užasnutých ľudí som sa necítil nervózne. Práve naopak – veľmi ma to povzbudilo, aby som im už konečne ukázal, načo som z tých nebies vlastne zišiel až k nim – úbožiakom hriešnym.

Vztýčil som svoj posvätný meč, ktorým ma pasovali za dospelého anjela (ešte ma čaká výška a potom Duch Svätý a Kalich hojnosti) a švihol som ním. Možno vám to pripadá komické, no takto som všetkým tým ľuďom dal požehnanie a vyhnal tým všetku temnotu. Žiaľ som im nedokázal vrátiť zvuk (to sa budeme učiť až na výške), no keby to tak bolo, istotne by mi volali na slávu – bolo to vidieť v ich tvárach. Vytiahol som si prázdnu ampulku a všetku slávu som si do nej schoval na horšie časy.

Na záver som vytiahol malú fľaštičku so svätenou vodou a všetkých som ich tam pokropil. Tí ľudia mi boli vďační. Nemohol som sa však príliš zdržovať, lebo na Oblačnom internáte by zistili, že som akosi dlho preč.

To sa im aj podarilo. Všetci anjeli – celé zástupy sledovali môj výstup a dokonca aj sám Najvyšší – Boh! To som si ale pekne zavaril, pomyslel som si skrúšene a šiel som si po veci na pozemskú misiu, keď tu ma zastavil On! Jeho Syn! Povedal mi, že to bolo úchvatné a že sa to páčilo aj Najvyššiemu. Neveril som vlastným ušiam. Po dlhšom čase som nakoniec uveril, no to som už zasa neveril, prečo ma nechceli povýšiť. Vraj som už na takej úrovni, že nepotrebujem žiadny titul. Pche! Aká výhovorka. Dočerta aj s tou skromnosťou...

Túto poviedku a veľa iných nájdete na mojej webovej adrese www.11th1um.blog.cz a aj v archíve www.casopislet.sk v čísle október 2006. Získala čestné uznanie v súťaži LETOVISKO 2006.

Demo

Recenzie: KNIHY

Krajina netvorov a kúzel

Táto originálna sága dobrodružných príbehov o záchrane kráľovstva v područí zákerného Pána tieňov je naozaj obdivuhodná. Z mnohých tých nepodarených fantasy románov, ktoré sa na nás začali hrnúť po ére Pána prsteňov sa oplatí naraziť práve na úžasnú DELTORU. DELTORA si podmanila srdcia mnohých čitateľov na celom svete svojou detailnou prepracovanosťou a výbornou čitateľnosťou. Je to nepochybne jedno z tých mála diel, ktoré rovnako ako detského čitateľa, pre ktorého sú najmä určené, dokážu očariť aj vyššie vekové kategórie. Veľmi výstižné pre túto sériu 8 útlých brožúrok je slovo "HÁDANKA". Takisto v knihách autorka spája deťmi tak obľubovaný svet fantastiky a čarov s bezprostredne pútavými slovnými hračkami a tajničkami. Dej je plný nečakaných zvrátov a každá drobnosť má svoj zmysel, takže počas čítania vás určite dostihne veľmi príjemný estetický zážitok. Aby však nešlo len o rozprávku, spisovateľka do deja zručne vťahuje aj tvrdú realitu beznádeje, ktorá sa často zahráva so životmi jej hlavných postáv a nechýbajú ani obete a nechutné príznaky zla.

Ich putovanie sa začína temnými Lesmi hrôzovlády. Pokračuje Prekliatym jazerom, zvráteným Mestom krýs, rozľahlou Púšťou skazy, čudnou Horou strachu, odporným Labyrintom beštíe a končí v útrobach tajomného Údolia stratených. Traja hrdinovia - Lief, Barda a Jazmína prekonávajú rozličné nástrahy a získavajú magické drahokamy do Čarovného pásu Deltory, aby potom našli kráľovského nástupcu a obnovili poriadok v krajine.

Ani zďaleka to nie je také otrepané, ako to znie. Na konci posledného dielu vás čaká šokujúce zistenie a hoci ste ho mohli od začiatku predvídať, dokonale vás prekvapí. Okrem toho v ČR už vychádza aj druhá a tretia séria tohto fascinujúceho diela od Emily Roddovej. Príbeh sa teda "Návratom do Del" istotne nekončí...

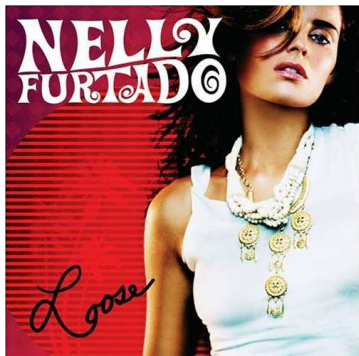

90 % *****

Demo

Recenzie: HUDBA

Voľná ako vánok

Pre jej nový štýl hudby je toto prirovnanie naozaj vhodné. S pomocou svetoznámeho hudobného producenta Timbalanda stvorila svoje nové CD na štýl pop/hip hop/latino a celkom sa jej to podarilo. Po jej poslednom albume „Folklore“ je to naozaj vítaná

zmena. Z hanblivej speváčky sa stala sebavedomá kráska. Aj keď staršie hity ako „Try“ a „Explode“ sú fakt super...

„Maneater“ je super vec, ktorá sa mi veľmi zapáčila. Album sa nesie síce poväčšine v štýle hip-hop, ktorý veľmi nemusím, ale kolujú fámy, že sa chystá založiť rockovú kapelu :). Latinskoamerická vypaľovačka „Somebody To Love“ svedčí o tom, že Nelly je naozaj všestranná a „škatuľkovanie“ v jej prípade nie je na mieste. Posledný hit z albumu „Say It Right“ je naozaj obrovský, azda najväčší, a ja osobne ho zaradujem medzi najlepšie songy z CD.

Jej album je energický, precítený a melodický. Samozrejme má aj svoje negatíva, no to je skôr vec osobného názoru (mne napríklad príliš nesedí skladba „Glow“). Na trhu však istotne porazila aj svoje neodbytné konkurentky (Fergie, Gwen Steffani) a ohlasuje ďalšie CD kompletne v španielčine. Po vypočutí duetu s Juanesom si ani nemožno pomyslieť, že to nedopadne dobre.

75 % ****

Demo

Recenzie: FILMY

Most do krajiny Terabitia

Tento film je príbehom o kamarátstve dvoch detí. Chlapec, ktorého v škole nikto nemal rád, je zamilovaný do učiteľky spevu a hudobnej výchovy. Skamaráti sa až s novou spolužiačkou, ktorá je zhodou náhod jeho nová susedka. Spolu nachádzajú riekku, nad ktorou je

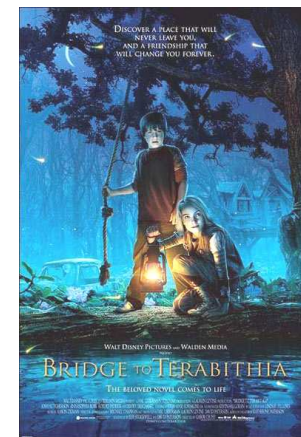
pripevnené lano, cez ktoré sa dostanú na druhú stranu. Tam si vytvoria vlastný svet, krajinu Terabitia. Existuje iba v ich fantázii, ale keďže obaja veria, všetko vidia aj naozaj. A tak na strome nachádzajú domov, pretože si na ňom opravia starý, rozpadnutý domček z dreva. Majú vlastný zámok a prenasleduje ich Čierny pán, ktorý si chce získať Terabitiu pre seba. Žijú si v inom, krajšom svete.

Až raz, keď chlapca pozve učiteľka do múzea, dievča ide samo preskočiť cez riekku. Lano sa pretrhne, dievča spadne do vody a utopí sa. Chlapec si to vyčíta, pretože ju mohol so sebou vziať do múzea, ale nechcel.

Nakoniec do Terabitie berie svoju malú sestru, ktorú dovtedy nikdy nepúšťal za riekku, aby sa stala princeznou Terabitie.

Tento film je veľmi dojímavý fantasy film, ktorý rozpráva o probléme neoblúbenosti i priateľstve. Myslím, že každý kto má rád podobné filmy, by si ho mal pozrieť.

80 % ****

Zuzana Kalivodová, 9.a

Sedeli v školských laviciach

Vlčia tma

Stalo sa to veľmi dávno. Mali sme spolužiaka, ktorému sa nechcelo učiť. Keď mal byť vyvolaný, vždy si niečo vymyslel – raz ho bolelo brucho, inokedy zub, niekedy nemohol rozprávať, lebo ho svrbelo v hrdle. To boli „diagnózy“, ktoré na učiteľku zabrali len chvíľu.

Raz však prišiel s nápadom, ktorý učiteľku veľmi vystrašil a účinkoval naozaj dlho. Keď stál pred tabuľou a učiteľka ho išla skúšať povedal, že má vlčiu tmu.

„Čo máš?“ spýtala sa preľaknutá učiteľka.

„Vlčiu tmu“, znela odpoveď.

„A to je čo?“

„Ja nič nevidím, iba samú tmu.“

„A čo sa ti stalo?“

„Pani učiteľka, ja to mávam dosť často.“

„A čo sa s tým dá robiť? Máme ťa zaviesť k lekárovi?“

„Nie, nie, pani učiteľka. Mne to doma prejde.“

Aby vystrašená učiteľka čím skôr vyriešila situáciu, poslala ho v sprievode dvoch spolužiakov domov.

Táto diagnóza na ňu zaberala dosť dlho. Raz sa však v zborovni zdôverila s týmto problémom a kolega jej dal dobrú radu – „To nič, že nevidí, rozprávať predsa môže!“

Keď stál spolužiak pred tabuľou a prišla naňho vlčia tma, učiteľka sa ho spýtala: „A rozprávať pri tom môžeš?“

„Áno.“

„Tak nám zopakuj učivo, ktoré bolo za úlohu.“

A bolo po vlčej tme. Najviac sa mu však vyjasnilo pri pohľade do žiackej knižky.

pani M. Stehlíková

Čo mi dala a čo mi vzala základná škola?

(slohové práce deviatakov)

Základná škola je budova. Budova, do ktorej sa chodíme učiť deväť rokov. Mne základná škola za tých deväť rokov dala trochu rozumu. Spoznával som to, čo som predtým nepoznal a naučil som sa to, čo som predtým nevedel. Naučil som sa zo všetkého trochu. Ale aj tak mi toho ešte dosť chýba. V škole sa dajú naučiť zaujímavé veci, keď sa človeku chce. Mne sa chcelo tak na trojky, preto som ich aj mal.

Čo mi škola zobrala? Prišiel som o veľa voľného času. Taktiež ma prekvapilo, že mi vzala aj niektoré zlé návyky. Ale aj tak mi niektoré zostali. Zobrala mi aj chuť do života kvôli domácim úlohám. Tie som priam nenávidel a vždy nejaké boli. Vzala mi aj peniaze, za ktoré som musel kupovať zošity, perá, rysovacie pomôcky... Vlastne to neboli moje peniaze, ale tie, čo mi dali rodičia.

Toto boli moje dobré aj zlé chvíle počas tých deviatich rokov. Ale ešte ma čakajú ďalšie štyri roky na strednej škole...

Lukáš Berényi, 9.a

Po prvom zamyslení nad touto otázkou bola moja odpoveď jednoznačná: „Škola mi nič dobrého nedala, pridala mi iba viac starostí a trápenia a vzala mi moje detstvo, množstvo voľného času, ktorý som mohla stráviť s mojimi kamarátmi.“ Ale je to naozaj tak?!

V niečom som sa predsa len mýlila. Škola mi dala aj veľa dobrého. Nielen kopu nových informácií, všeobecný prehľad a vzdelanie, ale hlavne mi dala všetkých tých úžasných ľudí okolo mňa – mojich kamarátov, s ktorými by som sa inak vôbec nestretla, a tak by som nemala s kým tráviť aspoň ten kúsok voľného času, ktorý mi zostáva. S týmito ľuďmi sa navzájom poznáme a pomáhame si. Za tých deväť rokov čo sme tu spolu, sme zažili veľa pekných chvíľ, ale nájdu sa aj také, na ktoré neradi spomínáme. Za ten čas sme sa dokázali spoznať, a keby teraz niekto odišiel, určite by to už nebolo to, čo predtým, pretože každý má nielen svoje miesto v triede, ale aj miesto v mojom srdci. A aj keď sa o pár mesiacov rozletíme každý niekam inam, myslím, že na týchto kamarátov nikdy nezabudnem a vždy budem na nich spomínať, pretože oni vždy boli, ešte stále sú a dúfam, že niektorí aj zostanú súčasťou môjho života. Možno som si to doteraz neuvedomovala, ale títo ľudia boli so mnou vždy keď sa mi niečo stalo, či už dobré, alebo zlé. Keď sa stalo niečo zlé, snažili sa ma povzbudiť a pomôcť mi a za to som im veľmi vďačná. Aj keď to niekedy niekomu, dokonca ani mne, tak nepripadá, sme kolektív. A to nielen preto, že spolu sedíme v tej istej triede, ale aj preto, že si rozumieme. Aj keď niekto občas vyvedie nejakú „kravinu“, držíme spolu a nesnažíme sa potopiť toho druhého. Preto som veľmi šťastná, že som išla na túto školu.

Keď som bola malá, bola som plná očakávania čo ma tu čaká. No postupne to zo mňa opadlo. Teraz keď som už staršia uvedomujem si, že naša škola mi toho dala oveľa viac ako som od nej mohla očakávať, hoci mi vzala už spomínaný voľný čas. Človek však nemôže chcieť všetko, musí aj niečo obetovať. A myslím, že sa mne sa to aj oplátilo. Veď nielen brať, ale aj dávať patrí k životu.

Mária Hakárová, 9.a

Deň matiek

Mama

Od malička ju rád mám,
po rôčkoch s ňou vyrastám.
Teplú náruč ona skrýva,
u nej vždy mi dobre býva.
Pocit strachu vždy pominie,

keď cítim sladké srdce mamine.
Nikto iný taký nie je,
pri nej sa mi dobre smeje.
I keď niekedy je ťažká chvíľa,
mama stále pri mne býva.
S ňou životom hravo prejdem,
bezo mňa ona nikam nejde.
Stále má ma veľmi rada,
preto je to moja „mama“.

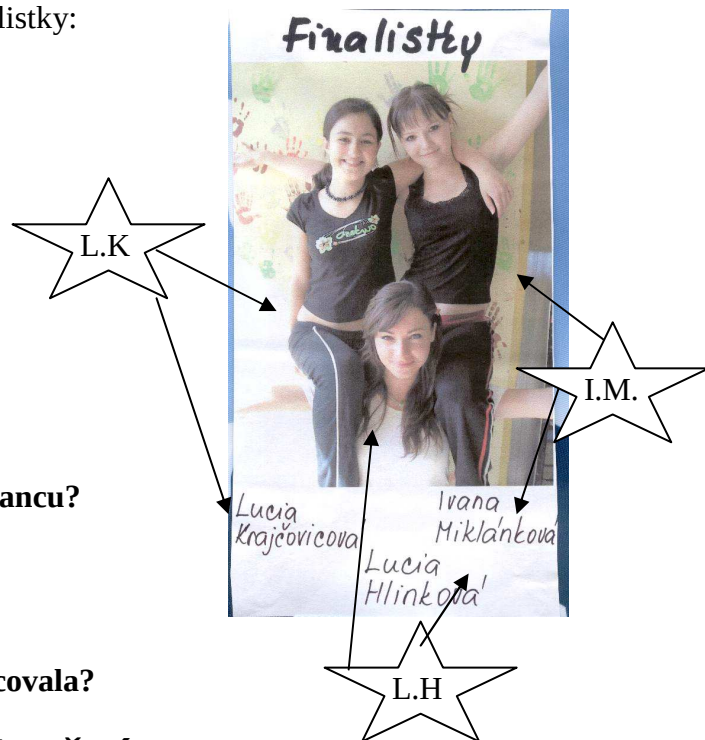
Samo Varta, 6.a

Reportáže

Super tanec ide do finále – v stredu 30.5.2007 o 17⁰⁰ v MsKS

Semifinalistka, **Zuzka Kalivodová z 9.a**
vyspovedala tri finalistky:

Koľko sa venuješ tancu?

L.K.: 9 rokov.

L.H.: 3 roky.

I.M.: 11 rokov.

Aké štýly si už tancovala?

L.K.: Balet a brušné tance.

L.H.: Hip hop.

I.M.: Balet, folklór, moderné tance, aerobik, roztlieskavačky.

Ktorý tanec ťa v tejto súťaži najviac oslovil?

L.K.: Všetky, pretože každý tanec má niečo do seba.

L.H.: Hip hop a spoločenské tance.

I.M.: Spoločenské tance.

Chcela by si sa niektorému tancu venovať profesionálne, alebo v ňom aspoň pokračovať?

L.K.: Áno, všetkým, ale to asi nie je možné.

L.H.: V hip hope.

I.M.: Určite spoločenské tance.

Prihlásila by si sa do podobnej súťaže znova?

L.K.: Podľa toho, do akej.

L.H.: Áno.

I.M.: Áno.

Aké boli na začiatku tejto súťaže tvoje ambície?

L.K.: Dostať sa cez 1.kolo - a potom každým kolom narastali.

L.H.: Zatancovať si hip hop.

I.M.: Nič som dopredu nesnívala, len som bola rada, že znova tancujem.

Nelutuješ, že si sa prihlásila do tejto súťaže?

L.K.: Nie.

L.H.: Nie.

I.M.: Nie.

Dala ti táto súťaž niečo?

L.K.: Mám nové skúsenosti a zistila som, čo ma naozaj baví.

L.H.: Nových priateľov a vyplnila mi voľný čas.

I.M.: Áno, znova som začala tancovať.

Myslíš, že kamarátstva, ktoré tu vznikli pretrvávajú aj naďalej?

L.K.: Niektoré áno.

L.H.: Samozrejme.

I.M.: Verím v to.

Je niečo čo by si na tejto súťaži zmenila?

L.K.: Áno, aby sa nevypadávalo.

L.H.: Chcela by som, aby bolo viacej kôl.

I.M.: Aby sa nikdy neskončila.

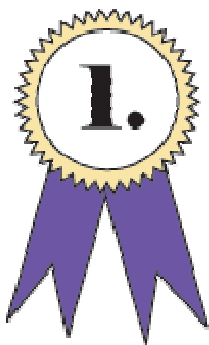
Ako vníma súťaž ROZPRÁVKOVÉ VRETIENKO tohtoročná víťazka Sabina Fedorková z 8.6

Tejto súťaže v Starej Turej som sa zúčastnila druhýkrát. Keď som tam bola prvýkrát, odniesla som si, myslím, že celkom sympatické druhé miesto.

Tento rok som mala asi viac šťastia. Súťaž sa konala deň po monitore, a keďže na tieto súťaže chodia slovenčinárky, o tému na rozhovor nebola núdza. Keď sme dorazili na miesto, mali sme ešte dosť času, a tak nás pani učiteľka Hurtíková ešte vyskúšala a dala nám posledný pokyn, ktorý znel: „Ak nejde o život, nejde o nič.“

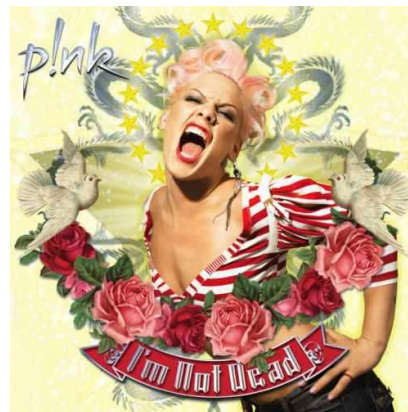
Povzbudená týmito slovami som si ešte raz v duchu zopakovala ukážku a potom sme sa pobrali do miestnosti, kde sa program začínal divadlom. Riaditeľka školy povedala pár slov, prečítala mená porotkyň a rozišli sme sa do tried podľa kategórií. Tam sme ticho sedeli, kým neprišli porotkyne. Potom sme si ľahali z obálky lístočky s číslami, ktoré označovali poradie. Vytiahla som si číslo 7. som veľmi nepočúvala aby som nezabudla svoj rad, srdce mi veľmi búchalo všetci počujú... Svoju najlepšie ako som vedela. aj tak som bola napätá až do nemala až také dobré som určite nečakala. som veľmi rada. Zaručilo som veľmi rada. Zaručilo kola, v ktorom som už neuspela. Bolo to tam dosť dlhé a úmorné a mala som lepších súperov.

Ľšla som recitovať tretia a vyhodnotenie prinieslo veľký rozruch. Vyhrali tí, čo si to nezaslúžili, a tí čo sa mi celkom pozdávali, ostali neocenení. Jedna porotkyňa tam mala dcéru a tá vyhrala 2. miesto a pritom som sa čudovala ako sa vôbec mohla dostať na okresné kolo? No čo k tomu dodať?

Recenzia: HUDBA

Nie je mŕtva!!!

Hlavnou podstatou tohto albumu je neskutočná „energy“! Obsahuje veľa skvelých hitoviek („Stupid Girls“, „Leave Me Alone (I'm Lonely)“). Rockové skladby opäť nesklamali („Long Way To Happy“, „I'm Not Dead“, „U + Ur Hand“) a som z toho nadšený. Výborne sa počúvajú aj pomalšie veci („Who Knew“, „Dear Mr. President“). Jednoducho úplne naj!!!

Momentálne rotuje v rádiách aktuálny už piaty singel z albumu (spomínaný „Leave Me Alone“) a pravdepodobne aj posledný. Hoci je to trochu staršie, CD ešte vždy sa oplatí ho vypočuť. P!nk je jednoducho trieda a má úžasný hlas.

Aby som však len nevychvaloval, „Fingers“ je asi najslabší song vôbec. Ale ináč je celý album fajn vec a je fakt veľmi vydarený. A okrem toho ešte veľmi rád upozorním na skladbu „Conversations With My 13 Year Old Self“. Pomalá smutná balada, plná emócií, s výborným orchestrálnym pozadím a dôrazom na speváčkin hlasový prejav.

Na jej koncertoch (kto videl klip na spomínaný aktuálny hit pochopí) vládne úžasná atmosféra a P!nk okrem výborného spevu disponuje aj istými akrobačnými schopnosťami, takže kto nenávidí nudu, bude si s ňou rozumieť...

85 % ****

Demo

Lenivý hraboš (bájka)

Jedného pekného slnečného dňa sedel hraboš na poli a premýšľal, ako si nájsť potravu a nenosiť ju taký kus cesty do nory. Napadla ho spásna myšlienka. Vykopem jamu a keď okolo prebehne nejaká myš s klasmi, spadne do nej.

A tak sa aj stalo. Zobral rýľ, vykopal jamu, prikryl ju trávou a čakal. Hraboš ďalej vyčkával a vyčkával. Bol netrpezlivý, lebo v bruchu mu vyhrávali muzikanti. Vyliezol z nory a prechádzal sa, no na obzore nevidel žiadnu myš.

Zrazu v obilí niečo zašuchotalo. Vyrútila sa odtiaľ obrovská mačka a rozbehla sa po ňom. Hraboš sa rozutekal a padol do jamy, ktorú vykopal pre myši. Sťažka vzdychol a po chvíľke povedal: „Šťastie, že ma tá mačka nechytila.“

Hraboš sa poučil, že lepšie je hľadať si potravu sám.

Ponaučenie: „Kto druhému jamu kope, sám do nej spadne.“

Martina Augustínová, 6.b

Príroda (rozprávanie)

Jedného pokojného dňa som šla s mojím psom na prechádzku. Bola to prechádzka popri slnečniciach. Krásne vône prírody ma upokojili a odpočinula som si.

Zrazu môjho psa čosi ťahalo do slnečníc. Myslela som si, že zacítil nejakú stopu. A naozaj. Na zemi boli maličké ľudské stopy ako od škriatka. Tak som sa vybrala po tajomných stopách. Našla som škriatka ako sa rozpráva s najväčšou slnečnicou na poli. Počula som o nejakom probléme, ktorý majú slnečnice. Tak som podišla bližšie a nasmelo som sa spýtala, či by som nemohla pomôcť. Škriatok povedal, že slnečnice sú choré a potrebujú liek, no nemá jednu prísadu. Ja som sa opýtala, akú. Malý človečik povedal, že mu chýbajú muškátové semienka. Spomenula som si, že doma máme muškáty. Povedala som mu nech tu počká a ja mu tie semienka donesiem.

Semienka som priniesla a celé pole bolo šťastné. Škriatok mi povedal, že on je škriatok prírody. Daroval mi jedno pranie. Keď ho zavolám, zjaví sa a splní o čo ho požiadam. Bola som strašne rada, že som pomohla prírode a potešila som sa aj z prania. Aj na mojom psovi bolo vidieť aký je šťastný, že pomohol prírode.

Katarína Vítazová, 6.b

Letný tábor 2007

Prímestský tábor:

Školské sestry de Notre Dame v spolupráci s NODAMom /združenie detí a mládeže/ a ZŠ sv. Jozefa v Novom Meste n.V. organizujú denný prímestský tábor, ktorý sa uskutoční v dňoch od **9.7. - 13. 7. 2007** v čase od **8,00 - 16,00 hod.**

Cena za tábor je 400.- Sk a zaplatiť je potrebné najneskôr do 18. 5. 2007

Pobytový tábor:

Školské sestry de Notre Dame v spolupráci s NODAMom /združenie detí a mládeže/ a ZŠ sv. Jozefa v Novom Meste nad Váhom organizujú pobytový letný tábor 2007. Tábor sa uskutoční v dňoch od **4. 8. - 10. 8. 2007** v hotelovom zariadení Riviera, ktorý sa nachádza medzi mestami Považská Bystrica a Púchov, za obcou Udiča.

Odchod bude **4. augusta o 8⁰⁰ hod.** Predpokladaný príchod je **10. augusta približne o 17⁰⁰ hod.** - ulica D Štubňu.

Telefonické spojenie : 042/4262320 hotel Riviera www.hotel-riviera.sk

Cena pobytu pre 1 dieťa je 1 700.- Sk. Peniaze možno poukázať na účet : 51330-202/0200, variabilný symbol 2007, alebo zaplatiť priamo v kancelárii školy do 25. 5. 2007.

Potrebné je vziať si so sebou preukaz poistenca. Rodičia majú možnosť získať príspevok zo sociálneho fondu v zmysle zákona č. 152/94 Zb. zák. §7 v znení neskorších dodatkov. Výchovní pracovníci sa zúčastnia tábora bez nároku na odmenu.

Naše tohtoročné úspechy:

Biologická olympiáda - okresné kolo

- 1. miesto - Veronika Kováčiková, 5. ročník
- 3. miesto - Filip Bátora, 7.b

Majstrovstvá v atletike - okresné kolo

- 600 m : 1. miesto - Kršáková Dominika, 7.b- postup do krajského kola
- skok do výšky : 3. miesto - Kolečanský Pavol, 8.a

Podjavorinskej Bzince - okresné kolo

- 3. kategória - próza - Patrícia Proxová, 8.a - 1. miesto
- 3. kategória - poézia - Samuel Pasminka, 9.b - 3. miesto

Matematická olympiáda - okresné kolo

- kategória Z7 - Filip Bátora, 7.b - 1. - 3. miesto
- kategória Z6 - Mária Šišovská, 6.a - 2. miesto

Rozprávkové vretienko - okresné kolo

- I. kategória - Pavlína Kimleová, 4.b - 3. miesto
- II. kategória - Sabína Fedorková, 8.b - 1. miesto

Stolný tenis - okresná súťaž- 1. miesto –družstvo v zložení :
Adriana Jurdová,9.b; Dominika Kršáková, 7.b; Kamila Vallášová,
5. roč.

Olympiáda v anglickom jazyku - krajské kolo- 1. miesto

- Anna Hunčíková ,7.b; **celoslovenské kolo**- 5. miesto

Geografická olympiáda - okresné kolo

- kategória G7 - 1. miesto - Filip Bátora, 7.b

Súťaž v prednese slovenskej povesti - ŠALIANSKY MAŤKO

- okresné kolo - Paulína Kimleová, 4.a - 2. miesto

Olympiáda v anglickom jazyku - okresné kolo

- kategória 1A - Anna Hunčíková - VII.B - 1. miesto
- kategória 1B - Júlia Pokopec - VIII.B - 3. miesto

Olympiáda z matematiky - okresné kolo

- 1. miesto - Adam Gúčík - IX. A

Literárna súťaž "A Slovo bolo u Boha"

prednes prózy, II.kategória

- krajské kolo : 1. miesto - Veronika Kováčiková - V.trieda

prednes poézie, III.kategória

- krajské kolo : 3. miesto - Veronika Valová - VIII. A trieda

Súťaž zručnosti - okresné kolo

- kategória strojárstvo
 - 1. miesto - Vladimír Volár - 8. B
 - 3. miesto - Branislav Jantošovič - 9. B

- kategória elektrotechnika
 - 3. miesto - Jakub Michalka - 8. A

- kategória informatika
 - 1. miesto - Denis Bím - 9.A

Cezpoľný beh

- okresné kolo : 1. miesto v súťaži družstiev - chlapci
- okresné kolo : 1. miesto v súťaži jednotlivcov
 - Martin Trebatický, 8. B
- okresné kolo : 3. miesto v súťaži jednotlivcov - dievčatá - Dominika Kršáková, 7. B

1. Talianska sopka

2. Poľské mesto

3. Európska rieka

4. Grécke mesto

5. Okrajové more

6. Pohorie

7. Nížina

8. Vegetačná oblasť

- Aká je najdlhšia rieka Slovenska?
- **Mississippi**. (žeby sa Slovensko nachádzalo na území USA?)
- Slovensko sa delí na dve hlavné časti. Ktoré?
- **Karpaty a Panónska panva** (nebude to Panónska panva?)
- **V Ázii sa nachádza súostrovie Veľké a Malé Sudy** (nie náhodou Sundy?)

29.6.2007 – sv. Peter a Pavol, vysvedčenie...a huráááá...

Príspevky môžete posielat' aj e-mailom na adresu casopis.zs@centrum.sk

Oslovte redakčnú radu svojimi príspevkami a dobrými nápadmi.

